

жинѣ на злины и на грѣховѣ, кои то владѣютъ въ свѣтъ-а, плѣнаватъ безгрижливѣ душѣ, и ѣже завеждатъ въ робство; Иерусалимъ, сирѣчь градъ на миръ-а, знаменува оныѣ душѣ, коа-то са е свестила отъ смѣщеніе, и са обвърнала къмъ Бога, — миръ на невинна и съ покааніе очистена совѣсть. Духъ пріятелю, не трѣба да заборавамы тойзи Иерусалимъ, трѣба да са трѣдимъ да го не заборавамы! Тази мисль, да са развѣютъ вавилонскитѣ дѣца о камакъ, ако ѣже земахмы отъ дѣмъ до дѣмъ, та бы была твърдѣ страшна, но колко е красна та въ аллигоріѣ! то знаменува: властѣ на оногова, кой то има юначество, да развѣе о камакъ-а на кѣра-та злитѣ помисли, като-тако са повѣютъ, а тѣи сѣщо и желаніѣ-та, догдѣ не сѣ са претворили въ злы работы и навикновеніѣ, защото кой то зло мисли, зло и желае, а кой то зло желае, зло и прави: инди злы-тѣ помисли и желаніѣ като изворъ на злы-тѣ работи трѣба да и коравамы.

Юще еднаждѣ показва църква-та, колко е милостива, понеже са старе и за живы-тѣ и за мъртвы-тѣ, на коа-то за милость-тѣ свидѣтелствова синаксарь-а въ сѣботѣ предъ сирнѣ-тѣ недѣлѣ: „въ тойзи денъ свети отци наредихѣ, да са споманѣватъ сички-тѣ хора, кои-то сѣ отъ сзданіе-то на свѣтъ-а до сега измрели; защото много сѣ измрели напрасно въ чѣждѣ земѣ, загинѣли сѣ на море-то и въ горы-тѣ, гдѣто нема пѣтица; много сѣ измрели по пещеры и пропасти, отъ чѣмъ,